

Dyslexie onderzoek en behandeling

Recent was er in de media veel aandacht voor dyslexie. 'Kinderen krijgen onterecht een dyslexieverklaring', 'Dyslexie is het gevolg van slecht onderwijs' en andere uitspraken lokten discussie uit. Om enige verheldering en nuancering aan te brengen vragen we in deze HCO Nieuws een onderzoeker om een toelichting op het vaststellen van de diagnose 'dyslexie'. In de media was er nauwelijks aandacht voor de behandeling van dyslexie. Daarom laten we ook een behandelaar, een kind met dyslexie en zijn vader aan het woord.

Bij het HCO werkt een team van gespecialiseerde dyslexie onderzoekers. Eén van hen is Annemieke de Jong-Roeleveld. Zij licht toe hoe het vaststellen van een diagnose in zijn werk gaat: 'Bij een dyslexieonderzoek brengen wij de symptomen van dyslexie in kaart. Het gaat allereerst om het lees- en spellingsniveau van het kind. Daarnaast toetsen wij onderliggende vaardigheden die de lees- en spellingsproblemen kunnen verklaren. Sommige symptomen zijn niet specifiek voor dyslexie, maar worden bijvoorbeeld veroorzaakt door problemen met de taal in het algemeen, problemen met de intelligentie of doordat het kind onvoldoende (goed) onderwijs heeft gevolgd. Wij proberen deze factoren zo goed mogelijk uit te sluiten.'

Annemieke benadrukt het HCO niet snel een dyslexieverklaring afgeeft: 'Bij de aanmelding voor een dyslexie onderzoek informeren wij altijd naar de eerder geboden hulp en het gevolgde onderwijs. We maken daarvoor gebruik van landelijke voorschriften. Op grond hiervan beoordelen wij of de hulp op lees- en spellinggebied voldoende is geweest. Wanneer wij aanwijzingen hebben dat er onvoldoende goede hulp is geboden, starten we geen onderzoek, maar geven we de scholen adviezen over de hulp die ze een kind zouden kunnen geven. Als een kind daarna nog steeds (ernstige) problemen heeft met het lezen en spellen, kijken we op een later moment opnieuw of er reden is om onderzoek naar dyslexie te doen.'

Als er ernstige enkelvoudige dyslexie is vastgesteld komt een kind in aanmerking voor behandeling. Een traject varieert meestal tussen de één en anderhalf jaar, waarbij een dyslexiebehandelaar met het kind wekelijks zo'n 55 minuten aan de slag gaat.

Dyslexiebehandelaar Christy Liu-van Dorp (www.facebook.com/lerenisuniek) over de ONL-dyslexiebehandeling: 'Kinderen met dyslexie zijn vaak onzeker. Ze doen wel hun best op school, maar blijven toch achter bij de rest van de klas. In mijn behandelingen werk ik aan het zelfvertrouwen van de kinderen, via beloningen zoals diploma's, medaillezen en helpende gedachtenkaarten. Medaillezen motiveert kinderen om zoveel mogelijk boeken uit te lezen. Het helpt als kinderen weten wat dyslexie inhoudt, en wat het met ze doet. Ook is het belangrijk dat ze zien dat ze vooruitgaan. Ik laat dat bijvoorbeeld zien in een grafiekje. En ik gebruik de 'AVI-berg' waarbij ze een kruisje zetten op het niveau waar ze nu zijn en zien ze het niveau waar zij naar toewerken. Je ziet ze echt stralen wanneer ze het doel halen. Oefening baart kunst. Zo lees ik een tekst eerst voor, daarna doen we het samen, en dan leest het kind de tekst zelf. Thuis leest het kind de tekst nog een aantal keer met de ouders. Wanneer het kind een week later de tekst opnieuw voorleest, zie je vaak dat ze sneller en nauwkeuriger lezen. Bij spelling leren kinderen om woorden in symbolen op te schrijven. Door letters aan symbolen te koppelen, kunnen ze het beter onthouden. Daarnaast maken ze gebruik van een eigen steun schrift met daarin spellingregels, moeilijke woorden en geheugensteuntjes. En: we oefenen de woorden op heel veel speelse manieren!'

Dyslexiebehandelaar
Christy Liu-van Dorp

Arthur en Jesse Staal over de dyslexiebehandeling van Jesse:

Arthur, vader Jesse: 'Via school kwamen we terecht bij het HCO, waar Jesse behandeld kon worden. Hij zat toen net in groep 7. Hij kreeg hulpmiddelen en leerde ezelsbruggetjes die hem helpen bij het herkennen van woorden en klanken. Eigenlijk zagen we na de eerste keren al vrij snel resultaat. We merkten het aan zijn huiswerk en zijn cijfers, en bij het voorlezen ging het tempo omhoog. We kregen het ook terug van de school. Jesse heeft zeker meer zelfvertrouwen gekregen en is nog nooit met tegenzin naar de bijles op het HCO gegaan.'

Jesse (12 jaar): 'Ik merk ook dat ik beter geworden ben. Ik zit nu met lezen op groep 8-niveau. Met spelling ben ik nog niet helemaal op niveau, maar het gaat wel beter. Of ik daar blij mee ben? Ja, natuurlijk. Als alles moeilijk is, dan is het natuurlijk wel minder leuk. Als je iets beter begrijpt, is het leuker.'

Kijk voor meer informatie op www.hco.nl/dyslexie. Binnenkort zijn er nieuwe informatiefolders over dyslexiezorg beschikbaar voor ouders. HCO stuurt deze naar alle scholen in de Haagse regio. Neem voor vragen over dyslexie contact op met info-onl@hco.nl.